

## Σημασια

### Ώρα <sup>265</sup>

[ων. ώρα, ή, Επικ. γεν. πληθ. ωράων, Ιων. ώρεων ποιητ. δοτ. πληθ. ώραισι, Λατ. hora\*]

I

. κάθε στιγμή ή χρονική περίοδος, είτε του έτους, του μήνα ή της ημέρας (νυχτός τε ωραν και μηνος και ένιαυτού, σε Ξεν.)' απ' όπου,

1. τμήμα του έτους, εποχή· στον πληθ., εποχές, σε Ομήρο, Ησίοδο, Σοφοκλή θουκιδιδη. Αρχικά διακρίνονταν τρεις εποχές

α) άνοιξη, έαρος ώρα, ώρα είαρινή (Όμηρος).

β) καλοκαίρι, θέρεος ώρα (Ησίοδος), ώρα θερινή, (Ξενοφων)·

γ) χειμώνας, χείματος ώρα, (Ησίοδος), ώρα χειμερία (Ομήρος)· η τέταρτη εποχή, όπώρα, αναφέρεται πρώτα στον Λλμ.

2. απόλ., η ακμή του έτους, η ώρα της άνοιξης· στους ιστορικούς, η ώρα του έτους που είναι κατάλληλη για πόλεμο, το καλοκαίρι, κυρίως στη φράση, « ώρα έτους» ,(Θουκιδιδης).

3. το έτος γενικά, (Ηρόδοτος)

έν τή πέρυσιν ώρα, κατά το προηγούμενο έτος, (Δημοσθένης)

4. στον πληθ., τα τέσσερα σημεία του ορίζοντα, μεταξύ των οποίων το καλοκαίρι θεωρείται ο νότος, ενώ ο χειμώνας ο βορράς, (Ηρόδοτος)

II

1. μέρος της ημέρας ή του ημερονυκτίου, αί ώραι της ημέρας, οι ώρες της ημέρας, τα μέρη της ημέρας, πρωί, μεσημέρι, απόγευμα, βράδυ, Ξεν.· επίσης, νυκτός έν ώρα, την ώρα της νύχτας, Ομηρ. .· όψέ νης ώρας, αργά μέσα στην ημέρα, Δημ.

2. μέρα και η νύχτα πιθ. χωρίστηκαν πρώτα σε είκοσι τέσσερις ώρες από τον αστρονόμο Ίππαρχο (περίπου το 150 π.Χ.), αλλά η διαίρεση της φυσικής μέρας (από ανατολή ηλίου μέχρι δύση) σε δώδεκα μέρη είχε εισαχθεί ήδη πριν από τον Ηρόδοτο.

III

1. κατάλληλη στιγμή ή εποχή για ένα πράγμα (καιρός), όταν ώρα ηχη, (Ξεν) κ.λπ.

2. με γεν. πράγμ., ώρα κοίτιο, ύπνου, η ώρα του κρεβατιού, η ώρα του ύπνου, έν ώρα, στον προσήκοντα χρόνο, στην κατάλληλη στιγμή, (Ομήρος, Αριστοφανης)·

IV

μεταφ., η ακμή της νεότητας, νεότητα, νεαρή ηλικία\* ώραν εχειν, (Αισχύλος) πάντες οι έν ώρα, (Πλάτων)κ.λπ." φευ, φευ της ώρας! τού κάλλους!, αχ! τί νιάτα! τί ομορφιά! (Αριστοφάνης). κ.λπ.\* V. = τα ωραία, καρποί που παράγονται κατά τις εποχές του έτους, (Ξενοφων).

B. με μυθολογική σημασία, Ώραι.

### Ώραϊος <sup>265</sup>

, -α\*, -ον, I. 1. αυτός που παράγεται στη σωστή εποχή (ώρα), εποχιακός, έγκαιρος, ώριμος· λέγεται ιδίως για τα φρούτα, όπως το Λατ. hornus (από το horn)- βίος ή βίωτος ωραϊος, μεγάλη ποσότητα από φρούτα (γενικά από τροφές) που μαζεύτηκαν την κατάλληλη εποχή, σε Ησίοδ.· ωραίοι καρποί, τα φρούτα, γενικά οι καρποί της εποχής, σε Ηρόδ.· με αυτή τη σημασία, ώραϊα, τά, σε Θουκ., Ξεν.· επίσης, λέγεται για τα ζώα, ωραίοι άρνες, τα αρνιά του έτους, σε Ανθ. 2. ή ωραία, όπως ώρα I. (βλ. αυτ.)· 3.

καλοκαίρι, ιδίως οι τέσσερις-πέντε μήνες κατά τους οποίους γίνονταν οι εκστρατείες, σε Δημ.· αλλά επίσης, την μεν ωραίην ούχ ὕει, δεν βρέχει κατά την εποχή (ενν. της βροχής), σε Ηρόδ.

II. 1. αυτός που συμβαίνει ή γίνεται στην προσήκουσα εποχή, στον κατάλληλο καιρό, εποχιακός, έγκαιρος-άρτος, έργον, σε Ησίοδ.' ωραϊόν έστι, ο καιρός είναι καλός, σε Πλούτ. 2. μεταφ., εποχιακός, έγκαιρος, κατάλληλος, αρμόδιος, ωραία Ιερά, σε Πλάτ.

III. 1. λέγεται για ανθρώπους, κατάλληλος ή ώριμος για κάποιο πράγμα· με γεν., γάμων ή γάμου ωραίη, σε Ηρόδ.' ίς ήβην ωραίαν γάμων, σε Ευρ.' λέγεται για ηλικιωμένους ανθρώπους, ώριμος για θάνατο\* πατήρ γε μην ωραϊός, στον ιδ.\* ωραίω εσταμεν βίου, θανεῖν έτοιμος, στον ιδ. 2. αυτός που βρίσκεται στην ακμή της ηλικίας του, νεανικός, σε Ησίοδ., Ξεν. 3. γενικά, λέγεται για πράγματα, όμορφος, χαριτωμένος, σε Κ.Δ.

Pasted from <<http://stephanus.tlg.uci.edu/ljsj/#eid=119349&context=ljsj&action=from-search>>

Σήμερα λεγεται για

1. ό,τι θέλγει, ευχαριστεί τις αισθήσεις μας και την ψυχή μας
2. για να εκφραστεί αποδοκιμασία

## Συνθετα

### Εξωραιΐζω

Καθιστω κατι ωραιο. Πβλ Εξωραιοστικος Συλλογος

## Αντιθετα

**Αωρος** (-ος, -ος, -ον. Επιθ) =αυτος που δεν είναι στην ωρα του, που δεν έχει ωριμάσει , Ουσιαστικοποιήθηκε σε **αγουρος**> το **αγόρι**.

Στα μεσαιωνικα ελληνικα =το **αγούριν** ή το **αγόριν** ή ο **αγουρος** ή **αγουρίτσης** ή **αγουρίτζης** (Du Cange) σημαινει τον Νέος, νεαρό, το παλληκάρι: (Αχιλλ. L 1138).

## Παραγωγα

### Ωριμος

### Ωριαιος

**Ωρολογιος** (πχ. Ωρολογιον Προγραμμα) . Το ουδέτερο Ωρολογιον [ενν. κατασκευασμα ή μηχανημα] έχει εννοια ουσιαστικου, το ρολόι.

**Ωρολογιον** το Μέγα.εκκλ. Βιβλιο

Ακολουθία των **Ωρών**

### ωρομέτρης

Ειδικος υπαλληλος για την καταμετρηση της απασχολησης των εργαζομενων. Ειδος εν ανεπαρκεια εις τις Δημόσιες Υπηρεσιες.

**Ωραιομανής** (ο Ναρικισευομενος) ή **ωραιοπαθής**

**Ωραιοότης** (η ιδιοτητα του ωραίου, η ομορφιά)

Το ωραιο τροπαριο του Ακαθιστου εξαιρει την **ωραιοτητα** της παρθενιας της «Θεοτοκου» και μας εδωσε και μια φραση του την λεμε στον καθημερινο λογο:

Την **ωραιοτητα** της παρθενίας Σου,  
και το υπέρλαμπρο το της αγνείας Σου,  
ο Γαβριήλ καταπλαγείς εβόα Σοι,  
Θεοτόκε: "Ποιόν Σοι εγκώμιον προσαγάγω επάξιον;  
Τι δε ονομάσω Σε; **Απορώ και εξίσταμαι** διό,

ως προσετάγην, βώ Σοι: Χαιρε κεχαριτωμένη .

## Συνώνυμα

### Χρονος

Πχ. Δεν έχω ώρα για να το διαβάσω (ενν διαθεσιμο χρονο)

Ο χρονος ηταν ο θεος Κρόνος. Ο Κρονος ως γνωστον ετρωγε τα παιδια του. **Τωρα τα παιδια μας μας τρωνε τον χρονο μας.**

### Καιρος

Στη ΦΡ ηρθε ωρα κι ο καιρος

Η γνωστη επαναληψη ταυτοσημων εννοιων της Δημ. Ποιησης

Παιρνει εκεινο το στρατι κεινο το μονοπάτι

Και παιρνω δίπλα τα βουνα, δίπλα τα κοφοβούνια<sup>1187.254</sup>

### Ζαμάνι

Από το τουρκικο ζαμάν (zaman = χρονικη περιοδος). Απαντάται στη Φράση "Χρονια και ζαμάνια ειχαμε να σε δουμε"

### Διάστημα

Η ώρα του θερισμου (η χρονικη περιοδος, το χρονικο διαστημα).

τὰ ώραϊα, = τὰ καταμήνια, η εμμηνος ροη, η περιοδος.

## Εγκυκλοπαιδικά

### Ωρες αρχαίων Ελλήνων

Οι Ωρες (Μυθολογια)

οι **Ωρες**, φύλακες των πυλών του ουρανού, (Ομήρος), και υπηρέτριες των θεών. Ήταν τρεις, κόρες του **Δία** και της **Θέμιδος**, ή του **Κρόνου** και της **Ανάγκης**: η **Ευνομία**, η **Δίκη** και η **Ειρήνη**, φύλακες των έργων των ανθρώπων, προστάτιδες των ωρών του έτους και των καρπών της εποχής, (ΗΣίοδος). Πολλές φορές βρίσκονται μαζί με τις Χάριτες, Χάριτες και έϋφρονες Ώραι, (Ομηρος, ΗΣίοδος)

**Ευνομία**, η μία από ης τρεις **Ωρες**, αυτή που τηρεί τους νόμους και επιβάλλει την τάση. Θεωρείται θυγατέρα του Δία και της Ειρήνης.

**Δίκη**. η· μία από τις τρεις **Ωρες** (Εποχές). Είναι η προσωποποίηση της δικαιοσύνης που έχει σχέση με την καταδίωξη του ενόχου. Ως βοηθους εχει τις **Ερινύες** : τρεις μυθολογικες θεότητες της εκδίκησης και της τιμωρίας. Είναι η **Αληκτώ**, η **Τεισιφόνη** και η **Μέγαιρα**. Τιμωρούν το φόνο, τη βεβήλωση ασύλου ή φιλοξενίας, την επιορκία και άλλα παρόμοια εγκλήματα, που απειλούν να καταστρέψουν την ισορροπία της κοινωνίας και της οικογένειας. Κατ' ευφημισμόν τις ελεγαν **Ευμενίδες\***.

Σημ:

Η τραγωδία «**Ευμενίδες**» του **Αισχύλου** αποτελεί το τρίτο έργο της Ορέστειας, της μοναδικής σωζόμενης αρχαίας τριλογίας. Στο έργο του αυτό, ο Αισχύλος καταφέρει να μετατρέψει την φυσιογνωμία των Ερινύων που ήταν θεότητες τρομερές και εκδικητικές και να τις κάνει πιο προσιτές στις εγκλήσεις του λαού μιας και μας δίνει την δυνατότητα μέσω έγκλησης να απευθυνθούμε σ'αυτές και να τις παρακαλέσουμε για επιείκεια.

**Ειρήνη**, η· θεά της Ειρήνης, μια από τις τρεις **Ωρες** (**Ευνομία**, **Δίκη**, **Ειρήνη**), θυγατέρα του **Δία** και της **Θέμιδας**. Από αυτήν απορρέουν όλα τα ανθρώπινα αγαθά, γι' αυτό και στην τέχνη εικονίζεται να κρατά με το δεξί χέρι **σκήπτρο** και με το αριστερό τον **Πλούτο**-παιδί, που κρατά κι αυτός με τη σειρά του το κέρας της **Αμάλθειας**. Οι θυσίες που της προσφέρονταν ήταν αναίμακτες.

## Φράσεις

### ΩΡΑ

- **η ώρα η καλή**, ως ευχή για την έναρξη έργου, ταξιδιού, για τη σύναψη αρραβώνα, γάμου κ.τ.λ. για να ευοδωθούν
- **κούφια η ώρα που τ ακούει**, αποτρεπτικά για το κακό σε περίπτωση δυσοίωνης πρόβλεψης
- **απάνω στην ώρα** ή στην ώρα, εγκαίρως, την κατάλληλη στιγμή, ακριβώς τη στιγμή κατά την οποία συμβαίνει ή γίνεται λόγος για κάτι
- **ώρα του καλή**, (ειρων.) για να δηλωθεί αδιαφορία για την αναχώρηση ή αποχώρηση κάποιου
- **με τις ώρες** ή **επί ώρες** ή ώρες ολόκληρες ή για ώρα, πάρα πολλή ώρα
- σήμανε ή **ήγγικεν η ώρα**, έφτασε η στιγμή
- η **κακιά ώρα**, το σκοτεινό και άγνωστο αίτιο κάποιας συμφοράς
- την **κακή σου την ώρα**. κατάρα
- σήμανε ή **ήρθε η ώρα** κάποιου, πρόκειται να πεθάνει σύντομα
- **στην ώρα της**, για ετοιμόγεννη
- **ώρα της αλήθειας**, δεν υπάρχουν πια περιθώρια για αναβολές, υπεκφυγές, δικαιολογίες κ.τ.λ.
- **Η ώρα του χωρισμού, του πεθαμού**
- **ώρα μηδέν**, για την πιο σημαντική ή κρίσιμη στιγμή
- η **μεγάλη ώρα**, η σημαντική στιγμή
- **από ώρα σε ώρα** ή **ώρα με την ώρα**, από στιγμή σε στιγμή
- **για την ώρα**, προς το παρόν
- **με την ώρα του**, ακριβώς στην ώρα που πρέπει
- **στην ώρα μου**, την καθορισμένη στιγμή, εγκαίρως
- **της ώρας**, για φρέσκα τρόφιμα ή για κρέας που ψήνεται λίγο πριν φαγωθεί
- **ώρες-ώρες**, πότε-πότε
- **είναι με τις ώρες του**, για κάποιον που αλλάξει διάθεση συχνά
- **σκοτώνω την ώρα μου**, ασχολούμαι με ασήμαντα πράγματα για να περάσει η ώρα
- **ώρα καλή** στην πρύμη σου κι αέρα στα πανιά σου, ευχή για ταξίδι
- **τέτοια ώρα τέτοια λόγια**, για κάτι που λέγεται ή και γίνεται σε ακατάλληλη στιγμή
- **από τη μια ώρα στην άλλη**, μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα.

2087

### Δεν βλέπω την ώρα

Ανυπομονώ. Δεν μπορώ να περιμένω.

Λίγο οξύμωρο, γιατί αυτός που περιμένει συνήθως κοιτάζει την ώρα συχνά.

### Τρεις να 'ναι οι ωρες σου, κι αυτές στο κρεβάτι

Κατара που σημαίνει να ζησεις μονο τρεις ωρες και να είσαι κατάκοιτος.

Το «τρεις» μπορεί να αντικατασταθεί με οποιαδήποτε άλλη τιμή ν (ενθα ν φυσικος αριθμος) που είναι η ποσοτικη απαιτηση αυτουνου που καταριωμαστε. Πχ.

- Ποσα σου χωσταω
- Πεντε χιλιάδες.
- Πέντε να 'ναι οι ωρες σου, κι αυτές στο κρεβάτι

### Παροιμιες <sup>241</sup>

Οι αριθμοι είναι οι αριθμοι-παρομιας του 241.

Σάββατο ναναι μαστορα κι ας είναι χιλίες **ώρες** <sup>923</sup>

Στην **ώρα** της μια βλαστημιά [αξιζει] εκατο "Κύριε Ελέησον" <sup>946</sup>

Αμα πεινας μαγειρεψε και **ώρα** μην απαντέχεις <sup>1085</sup>

Καλη τ' ώρα που μ'εβριζε, κακη του που μου το 'πε <sup>1255</sup>

Λείψε από μια **ωρα** κακή, να ζήσεις χίλια χρόνια <sup>1283</sup>  
 Μιανης **ωρας** δουλειά χρονων έγνοια <sup>1301</sup>  
 Μιας **ωρας** δουλειά δέκα χρόνων μελέτη <sup>1302</sup>  
 Μιας **ωρας** δουλειά χρονου αναμελιά <sup>1303</sup>  
 Ο λογος εις την **ωρα** του χιλια φλουριά αξιζει <sup>1334</sup>  
 Οσα φερνει η **ωρα** δεν τα φερνει ο χρόνος <sup>1409</sup>  
 Στην **ωρα** της μια βελονια σε γλυτωνει από εννια <sup>1477</sup>  
 Τετοια **ωρα** τετοια λογια <sup>1495</sup>

## Παραγωγα

**ωραίος**, - ΦΡ. · **ωραίο** ή ασθενές **φύλο**. οι γυναίκες  
**μία(ν) ωραία(ν) πρωία(ν)**. όταν αναφερόμαστε σε γεγονός που μας αιφνιδίασε συνήθως  
 δυσάρεστα, κάποια μέρα που δεν την προσδιορίζουμε ακριβώς  
**το ωραίο είναι** (ότι).... το ενδιαφέρον, το περίεργο.  
 Μπράβο! **Ωραίους τρόπους έχεις!** (ευφημισμός αντί "κακούς")

## Ο ωραίοι και ωραίες

### Ο ωραίος Μπρούμελ



Beau Brummell  
 Ιστορικο Δραμα που εγινε κινηματογραφικη επιτυχια του 1954  
 με διασημους ηθοποιους .  
 Stewart Granger ως George Bryan 'Beau' Brummell, Elizabeth  
 Taylor ως Lady Patricia Belham , Peter Ustinov ως George IV  
 Prince de Galles, Robert Morley ως Βιασυλιας Γεωργιος III κ.α.



Ο ΩΡΑΙΟΣ Μρούμελ ηταν υπαρκτο προσωπο . Γεννήθηκε στο  
 Λονδινο το 1778 και πεθανε το 1840. Υπηρξε το υποδειγμα του  
 ανδρικου εκκεντρικου ντυσίματος ο πρώτος "δανδής".  
 Αριστερα ο αδριάντας του στο Λονδινο.



Ο Αθηναικος τυπος εχει χαρακτηρισει τον Ακη  
 Τσοχατζόπουλο ως "Ωραιο Μπρούμελ" του  
 ΠΑΣΟΚ.

## Το κάστρο της Ωριάς

Περισσότερα στο Βυζαντινό Λεξικό βλ.λ. το [κάστρο](#)

## Η Ωραία Ελένη



Η Ωραία Ελένη, περίφημη για την ομορφιά της, ήταν κόρη του Τυνδάρεω ή του Δία και σύζυγος του Μενέλαου, του βασιλέα της Σπάρτης. Η αρπαγή της από τον Πάρη (βλ. εικόνα ενώ σαλιαρίζει με τον λεγάμενο) έγινε αφορμή, του Τρωικού Πολέμου\*. Γεννήθηκε από την επαφή του Δία με τη Λήδα, την οποία επεσκέφθη μεταμορφωμένος σε κύκνο. Είναι δηλαδή απότοκος κτηνοβασίας.

\* Αυτό λειο ο μύθος. Η αληθεια είναι ότι ο καβγας ηταν για το πάπλωμα (διαβαζε πλιάτσικο).

## Η ωραία του Πέραν



Μυθιστορημα του Δημ. Παπαδόπουλου αλλά και δραματικη ταινια του Ορέστη Λάσκου (1953).

Ένα νεαρό ζευγάρι, από διαφορετικές κοινωνικές τάξεις, αδυνατεί να ξεπεράσει τα εμπόδια που θέτουν οι συγγενείς. Η κοπέλα προορίζεται να παντρευτεί έναν άνδρα της κοινωνικής της τάξης, όταν όμως διαλύεται ο αρραβώνας, εξαιτίας της αγάπης της για κάποιον άλλο, ο πατέρας της τη «σπρώχνει» στο θάνατο. Ο αγαπημένος της θα την ακολουθήσει, αφήνοντας πίσω του ένα ημερολόγιο, στο οποίο εξιστορεί τι ακριβώς συνέβη στους δύο ερωτευμένους.

## Η ωραία της ημερας

Le belle du jour .



Η νεαρή Σεβερίν Σερίζ (Κατρίν Ντενέβ), Παριζιάνα μεσοαστή, είναι παντρεμένη με τον γιατρό Πιερ (Ζαν Σορέλ) και έχουν μεγάλη οικονομική άνεση. Η Σεβερίν αγαπάει τον άντρα της, αλλά δεν την ελκύει ερωτικά.

Ο αδηφάγος ερωτισμός της βρίσκει διέξοδο σε ερωτικές φαντασιώσεις και σε σαδομαζοχιστικά ερωτικά παιχνίδια. Η ταινία παρουσιάζει έναν κόσμο όπου η πραγματικότητα έχει πολλές όψεις, περισσότερες απ' όσες φαντάζεται ο θεατής και τίποτα δεν είναι όπως φαίνεται.

\_\_\_\_\_ Βασίζεται στο ομώνυμο μυθιστόρημα του Ζοζέφ Κεσέλ. Στο Φεστιβάλ της Βενετίας το 1967 «Η Ωραία της Ημέρας» πήρε το βραβείο καλύτερης ταινίας

## Η ωραία κοιμωμενη





Η Ωραία Κοιμωμένη ή ορθότερον «Η Ωραία του κοιμώμενου δάσους» (La Belle au bois dormant) είναι ένα από τα παραμύθια του διάσημου συγγραφέα παραμυθιών Σαρλ Περό, που δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά στο βιβλίο του Τα Παραμύθια της Μητέρας Χήνας, το 1697.

📖 «[Η Ωραία Κοιμωμένη](#)», Αλεξάντερ Ζικ (1845 - 1907)



Το παραμύθι έχει μεταφερθεί στην σκηνή και στον μουσικό κόσμο από τον Τσαϊκόφσκι και άλλους διάσημους συνθέτες, καθώς και στον κινηματογράφο με πιο διάσημη την διασκευή του Γουόλτ Ντίσνεϊ.

## Ωραια μου κυρία



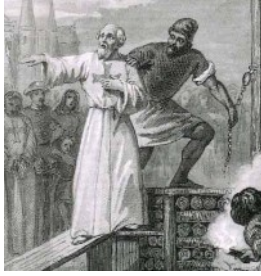
Το Ωραία μου Κυρία είναι αμερικάνικη ταινία παραγωγής 1964 και σκηνοθεσίας Τζορτζ Κιούκορ. Ημερομηνία α Προβολης: 25 Δεκεμβρίου 1964 (Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής)  
Σκηνοθέτης: Τζορτζ Κιούκορ  
Διάρκεια: 172 λεπτά  
Γλώσσα: Αγγλική γλώσσα  
Ηθοποιοί: Όντρεϊ Χέπμπορν  
Βραβεία: Όσκαρ Καλύτερης Ταινίας, Όσκαρ Α' Ανδρικού Ρόλου, Όσκαρ Σκηνοθεσίας  
Βασισμένη στο έργο Πυγμαλίων του Μπ. Σω.

## Ο Φίλιππος ο Ωραιος



Φίλιππος ο Ωραιος

Ο Φίλιππος Δ'. Βασιλιάς της Γαλλίας (1268-1314). Εφευρετης ιδιαίτερης μεθοδου για το κουρεμα του χρεους: κατηγορησε τους δανειστες του, τους Ναϊτες ιπποτες, ως αιρετικους και τους συνέλαβε εν μια νυκτι, (Παρ 13/10/1307) και αρχισε να τους καιει στην πυρα. Ετσι ουτε γατα ουτε ζημια. Οι πυρες αναψανε και το χρεος εσβεσθη. Δεν γνωριζω αν ο Φίλιππος ονομαστηκε Ωραιος λόγω αυτης της ωραιας ανακαλυψης.



 [Ζακ ντε Μολλαί](#)

Ο Αρχηγος των **Ναΐτων** Ζακ ντε Μολλαί ολιγον προ της αποτεφρώσεώς του, τον καταράστηκε να μην βγάλη τη χρονιά, οπερ και εγένετο. Ο συνεργος του παπας Κλημης Ε' δεν εβγαλε ουτε αυτος τη χρονια. Επειδη το πογκρομ εγινε την Παρασκευη 13 Οκτωβριου του 1307, για αυτό η Παρασκευη και 13 θεωρειται γρουσουζικη μερα. [Περισσότερα](#)

## Η Ωραία Πύλη



Η κεντρικη πυλη του τεμπλου των ορθοδοξων εκκλησιων. Η επικοινωνία ιερού Βήματος και κυρίως ναού γίνεται με τις τρεις θύρες του εικονοστασίου, την ωραία πύλη (κεντρική), από την οποία μπαينوβγαίνουν μόνο οι λειτουργοί, τη βόρεια και τη νότια πύλη.

## Η ωραία Αιγιώτισσα

Κορη, αγνωστων λοιπων στοιχειων, που εγινε διασημη με πολύ γνωστο δημοτικο τραγουδι.

**Από την πόρτα σου περνώ, ωραία Αιγιώτισσα  
κι από τη γειτονιά σου, κόρη με τις ελιές  
και με τα μαύρα μάτια, τι έχεις κι όλο κλαις;**

Δεν γνωριζουμε ποσες ριζες ελιές διεθετε ως προικα η ωραια Αιγιώτισσα, αλλα για τα την εξυμουν δι' ασματων μαλλον θα ηταν αρκετες.

## Ποιηση

Ηρθεν η **ωρα κι ο καιρος** να μιληθουν τα πάθη  
Και 'γεις τ' άλλουντως τα κρουφά ν' ακουσει και να μάθει.  
ΒΙΤΣΕΝΤΖΟΣ ΚΟΡΝΑΡΟΣ - ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ

## Αναφορές

### ώρα

(C), Ion. ὥρη, ἦ: Ep. gen. pl. ὥράων, Ion. ὠρέων: loc. pl. ὠρασι, q. v. A. any period, fixed by natural laws and revolutions, whether of the year, month, or day (the sense 'day' is implied in the compd. ἐπτάωρος, q. v.), νυκτός τε ὥραν καὶ μηνός καὶ ἐνιαυτοῦ [X.Mem. 4.7.4](#), cf. [E.Alc.449](#) (Iyr.), [Pl.R.527d](#); τοῦ γνώμονος ἢ σκιά ἐπιούσα ἐπὶ τὰς γραμμάς σημαίνει τὰς ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ τῆς ἡμέρας IG12(8).240 (Samothrace): but specially, I. in Hom., part of the year, season; mostly in pl., the seasons, ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὥραι [Od.2.107](#), [19.152](#); ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνες τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο, ἄψ περιτελλομένου ἔτους, καὶ ἐπήλυθον ὥραι [11.295](#), [14.294](#); ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὥραι [10.469](#), cf. [Hes. Th. 58](#); Διὸς ὥραι [Od.24.344](#), cf. [Pi.O.4.2](#); ὁ κύκλος τῶν ὠρέων ἐς τῷτὸ περιιών [Hdt.2.4](#), cf. [1.32](#); δωδέκα μέρεα δασαμένους τῶν ὠρέων ἐς [τὸν ἐνιαυτὸν] [Id.2.4](#); οὐ μεταλλάσσουσι αἱ ὥραι [ib.77](#); περιτελλομέναις ὥραις [S.OT156](#) (Iyr.); πάσαις ὥραις at all seasons, [Id.Fr.592.6](#) (Iyr.),



[Ar.Av.696](#) (anap.); ὥραι ἐτῶν καὶ ἐνιαυτῶν [Pl.Lg.906c](#), cf. [Smp.188a](#), etc.; τῆς . . ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ ταύτης οὕσης, ἐν ᾗ ἀσθενοῦσιν ἄνθρωποι μάλιστα [Th.7.47](#); χαλεπὴ ὦ. a bad season, [Pl.Prt.344d](#); ἄ δ' ὥρα χαλέπα [Alc.39](#); ἡ ὦ. αὕτη this season, [X.Cyn.7.1](#), cf. [5.6](#); κατὰ τὰς ὥρας according to the seasons, [Arist.GA786a31](#); οἱ περὶ τὴν ὥραν χρόνοι [Id.Pol.1335a37](#).—Hom. and Hes. distinguish three seasons, and express each by the sg. ὥρη, with a word added to specify each: a. spring, ἔαρος . . ὥρη [Il.6.148](#); ὥρη εἰαρινή [2.471](#), [16.643](#), [Od.18.367](#), etc.; so in Trag. and Att., ἦρος ὥρα or ὥραι, [Ar.Nu.1008](#) (anap.), [E.Cyc.508](#) (lyr.); ὥρα νέα [Ar.Eq.419](#); νεᾶνις [E.Ph.786](#) (lyr.); v. infr. 2. b. summer, θέρεος ὥρη [Hes.Op.584, 664](#); ὥρα θερινή [X.Cyn.9.20](#), [Pl.Epin.987a](#), etc. c. winter, χειμάτος ὥρη [Hes.Op.450](#); ὥρη χειμερὶη [Od.5.485](#), [Hes.Op.494](#); χειμῶνος ὥρα in winter, [And.1.137](#); χιονοβόλος [Plu.2.182e](#).—A. also names three seasons, [Pr.454](#) sq.; an Egyptian division of the year, acc. to [D.S.1.26](#).—A fourth first appears in [Alcm.76](#), θέρος καὶ χειμᾶ κώπώραν τρίταν καὶ τέτρατον τὸ Φῆρ; and in [Hp.Vict.3.68](#), χειμῶν, ἦρ, θέρος, φθινόπωρον; ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦρος χειμῶνος ὀπώρας [Ar.Av.709](#) (anap.); τετράμορφοι ὥραι [E\(?\)Fr.943](#) (hex.): later, seven seasons are named, ἔαρ, θέρος, ὀπώρα, φθινόπωρον, σπορητός, χειμῶν, φυταλιά [Gal.17\(1\).17](#). 2. esp. prime of the year, springtime, ὅσα φύλλα καὶ ἄνθηα γίνετα ὥρη [Od.9.51](#), cf. [Il.2.468](#); παρὰ τὴν καθεστηκυῖαν ὥραν [Th.4.6](#). b. in historians, the campaigning season, τὸν τῆς ὥρας εἰς τὸν περίπλου χρόνον [X.HG6.2.13](#); esp. in the phrase ὥρα ἔτους, [Th.2.52](#), [6.70](#), [Pl.Phdr.229a, Lg.952e](#), [D.50.23](#), [Thphr.CP3.23.2](#); εἰς ἔτους ὥραν next season, [Plu.Per.10](#). 3. the year generally, τῆς ὥρης μέσον θέρος [Hdt.8.12](#); ἐν τῇ πέρυσιν ὥρα last year, [D.56.3](#); εἰς ὥρας next year, [Philem.116](#), [Pl.Ep.346c](#), [LXX Ge.18.10](#), [AP11.17](#) (Nicarch.), cf. [Plu.Ages.22](#); also εἰς ἄλλας ὥρας hereafter, [E.IA122](#) (lyr.); ἐς τὰς ὥρας τὰς ἐτέρας [Ar.Nu.562](#) (lyr.); ἐκ τῶν ὥρῶν εἰς τὰς ὥρας [Id.Th.950](#) (anap.); κῆς ὥρας κῆπειτα next year and for ever, [Theoc.15.74](#); also ὥραις ἐξ ὥρῶν [Isyll.25](#); cf. ὥρασι. 4. in pl., of the climate of a country, as determined by its seasons, [Hdt.1.142](#), cf. [149](#), [4.199](#) (here perh. three harvest seasons); τὰς ὦ. κάλλιστα κεκρημένας [Id.3.106](#); cf. [Pl.Criti.111e](#), [Phd. 111b](#); climatic conditions, [Hdt.2.26](#). II. time of day, νυκτὸς ἐν ὥρη [h.Merc.67](#), [155](#), [400](#); αἱ ὦ. τῆς ἡμέρας the times of day, i.e. morning, noon, evening, and night, [X.Mem.4.3.4](#); δι' ὥραν ἡμέρας by the time of day (fixed for meetings), [D.Prooem.49](#), etc.; πᾶσαν ὦ. τῆς ἡμέρας [Arist.Mete.371b31](#); μεσονυκτίους ποθ' ὥραις [Anacreont.31.1](#): without ἡμέρας or νυκτός, ἐκάστης ἡμέρας μέχρι τρίτου μέρους ὥρας [Pl. Lg.784a](#); τῆς ὥρας μικρὸν πρὸ δύντος ἡλίου [X.HG7.2.22](#); ψευθεῖς τῆς ὦ. having mistaken the hour, [And.1.38](#); ἐποίησαν ἕξ μῆσων νυκτῶν τὴν ὥραν, i.e. they prolonged the day beyond midnight, [D.54.26](#); τῆς ὥρας ἐγίνετ' ὀψέ [Id.21.84](#); ὀψίτερον τῆς ὦ. PTeb.793 xi 12 (ii B. C.); πολλῆς ὥρας it being late, [Plb.5.8.3](#); ἥδη ὥρα πολλή [Ev.Marc.6.35](#); ἄχρι πολλῆς ὥρας till late in the day, [D.H.2.54](#). b. duration, interval or lapse of time, μετὰ ἰκανὴν ὥραν τοῦ κατενεχθῆναι τὸν πέλεκυν ἐξακούεται ἡ τῆς πληγῆς φωνή [S.E.M.5.69](#); length of time, term, Ἄρτεμις ἐννέ' ἐτῶν δεκάδας βίον Ἄρτεμιδώρῳ ἔκρησεν, τρεῖς δ' ὥραι (dat.) ἔτι προσέθηκε Προνοίη IG12(3).1350.3 (Thera, ii B. C.); ἐπὶ πολλὴν ὦ. for a long time, [JAJ8.4.4](#). 2. the νυχθήμερον was prob. first divided into twenty-four hours by [Hipparch.](#), ἐν πόσαις ὥραις ἰσημεριναῖς (equinoctial hours) ἕκαστον τῶν ἄστρων ἡ δύνει ἡ ἀνατέλλει [2.4.5](#), cf. [Ptol.Alm.3.9](#), 4.9, al. b. in ordinary life the day from sunrise to sunset was divided into twelve equal parts called ὥραι (ὥραι καιρικαί when it was necessary to distinguish them from the ὥραι ἰσημεριναί, v. [καιρικός](#) 2c), ἡμέρα ἡ . . δωδεκάωρος, τουτέστιν ἡ ἀπὸ ἀνατολῆς μέχρι δύσεως [S.E.M.10.182](#); οὐχὶ δώδεκά εἰσιν ὥραι τῆς ἡμέρας; [Ev.Jo.11.9](#); ὥρῶν ἀμφὶ δυωδεκάδι [AP9.782](#) ([Paul.Sil.](#)); the time of day was commonly given without the Art., ὥρα ἄ PHamb.1.96.3 (ii A. D.), τρίτης ὥρας [Plu.Rom.12](#); ὀγδόης, ἐνάτης, δεκάτης ὦ., [Id.Alex.60](#), [Aem.22](#), [Ant.68](#), etc.; but we have περὶ τὴν τρίτην ὥραν, περὶ τὴν ἐνδεκάτην, [Ev.Matt.20.3,6](#), beside περὶ ἕκτην καὶ ἐννάτην ὦ. [ib.5](#); χθὲς ὥραν ἐβδόμην [Ev.Jo.4.52](#), cf. IG5(1).1390.109 (Andania, i B. C.), etc.; ἐρωτᾷ σε Χαϊρήμων δειπνήσαι . . αὐριον, ἥτις ἐστὶν ἰε, ἀπὸ ὥρας θ -to-morrow the 15th at 9 o'clock, POxy.110 (ii A. D.): prov., δωδεκάτης ὦ., as we say 'at the eleventh hour', [Plu.Crass.17](#). c. τὰ δυώδεκα μέρεα τῆς ἡμέρης παρὰ Βαβυλωνίων ἔμαθον οἱ Ἕλληνες [Hdt. 2.109](#); here ἡμέρη means the νυχθήμερον, and the μέρεα were each = 2 ὥραι ἰσημεριναί; these double hours (Assyr. kaš-bu) are called ὥραι by [Eudox.](#), ἡμισυ ζῳδίου . . , ὃ ἐστὶν ὥρας ἡμισυ [Ars14.11](#), cf. [16.2](#); cf. δωδεκάωρος II. III. Astrol., degree of the zodiac rising at the nativity (cf. ὠρονόμος II, ὠροσκόπος II), ὦ. μεροποσπόρος, τεκνοσπόρος, [Man.4.577](#), [597](#); ἐξ ὥρης ἐσορῶν Ζεὺς Ἑρμείην Jupiter in the ascendant in aspect with Mercury, [Id.3.186](#), cf. [32](#), al. B. the fitting time or season for a thing (mostly without Art., even in Att.), freq. in Hom. (v. infr.); ὥρα συνάπτει [Pi.P.4.247](#); ὥραι ἐπειγόμεναι [Id.N.4.34](#); ὅταν ὦ. ἦκη [X.Mem.2.1.2](#); but with Art., τῆς ὦ. ἐνθυμεῖσθαι [Id.Cyn.8.6](#): freq. in later writers, τῆς ὥρας ἐπιγενομένης [Plb.2.34.3](#), etc. 2. c.

gen. rei, ὥρη κοίτοιο, μύθων, ὕπνου, the time for bed, tale-telling, or sleep, [Od.3.334](#), [11.379](#), cf. [Hdt.1.10](#); ὥρη δόρποιο [Od.14.407](#); περί ἀρίστου ὥραν [Th.7.81](#), [X.HG1.1.13](#); πολυηράτου ἐς γάμου ὥρην [Od.15.126](#); ἐς γάμου ὥρην ἀπικέσθαι [Hdt. 6.61](#); γάμων ἔχειν ὥραν [D.H.5.32](#); so εἰς ἀνδρὸς ὥραν ἤκουσα time for a husband, [Pl.Criti. 113d](#); ὥρη ἀρότου, ἀμήτου, [Hes.Op.460](#), [575](#); μέχρι ἀρότου ὥρης IG7.235.3 (Oropus, iv B. C.); καρπῶν ὥραι [Ar.Ra. 1034](#) (anap.); ἡ ὥρα τῆς ὀχείας [Arist.HA509b20](#); τοῦ φωλεῦειν [ib.579a26](#), etc.; also ὥραν εἶχον παιδεύεσθαι I was of age to . . [Is.9.28](#). 3. ὥρα [ἐστίν] c. inf., it is time to do a thing, ἀλλὰ καὶ ὥρη εὔδειν [Od.11.330](#), cf. [373](#); so also in Trag. and Att., [E.Ph. 1584](#), [Heracl.288](#) (anap.), [Ar.Ec.30](#), [Pl.Prt.361e](#), [362a](#); so δοκεῖ οὐχ ὥρα εἶναι καθεύδειν [X.An.1.3.11](#), cf. [HG7.2.13](#) (dub. I.): c. acc. et inf., ὥρα δ' ἐμπόρους καθίνααι ἄγκυραν [A.Ch.661](#), cf. [S.OT466](#) (lyr.): c. dat. et inf., [X.Cyr.4.5.1](#), [Pl.Tht.145b](#); in these phrases the inf. pres. is almost universal; the aor., however, occurs in [Od.21.428](#), [S.Aj.245](#) (lyr.), [Ar.Ach.393](#) (where also ἐστί is added to ὥρα, as in [Philyll.3](#), ἀφαιρεῖν ὥρα 'στὶν ἤδη τὰς τραπέζας); and the pf. in ὥρα πεπαῦσθαι [Plu.2.728d](#); sts. the inf. must be supplied, οὐδέ τί σε χρὴ, πρὶν ὥρη, καταλέχθαι [Od.15.394](#), cf. [E.El.112](#) (lyr.), [Ar.Ec.877](#); ὥρα κῆς οἴκον (i. e. ἵνα εἰς οἴκον) [Theoc.15.147](#). 4. in various adverb. usages, τὴν ὥρην at the right time, [Hdt.2.2](#), [8.19](#), [X.Oec.20.16](#); but τὴν ὥ. at that hour, [Hes.Sc.401](#); ταύτην τὴν ὥραν at this season, [X.Cyn.9.1](#); [ἡ ἴρις] πᾶσαν ὥραν γίγνεται τῆς ἡμέρας [Arist.Mete.371b31](#); δειλὸν ὥρην παύομαι ἀμήτοιο [A.R. 3.417](#); ὥραν οὐδενὸς κοινὴν θεῶν at an hour . . , [A.Eu.109](#), cf. [E.Ba. 724](#), [Aeschin.1.9](#); αὐτῆς ὥρας immediately, PMich. in Class.Phil.22.255 (iii A. D.); ἐν ὥρῃ in due season, in good time, [Od.17.176](#), [Hdt. 1.31](#), cf. [Pi.O.6.28](#), [Ar.V.242](#), etc.; also αἰεὶ εἰς ὥρας in successive seasons, [Od.9.135](#); ἐς τὰς ὥρας for all time, [Ar.Ra.382](#) (lyr. cf. supr. [A. 1.3](#)) (hence in an acclamation [εἰς] ὥρας πᾶσι τοῖς τὴν πόλιν φιλοῦσιν hurrah for . . , POxy.41.29 (iii/iv A. D.)); οἱ ὦδε χέζοντες εἰς ὦ. μὴ ἔλθοιεν Milet.2(3) No.406, cf. ὥρασι; καθ' ὥραν [Theoc.18.12](#), [Plb.1.45.4](#), cf. [3.93.6](#), etc.; opp. παρ' ὥρην [AP7.534](#) ([Alex.Aet.](#) or Autom.), cf. [Plu.2.784b](#), etc.:—πρὸ τῆς ὥρας [X.Oec.20.16](#); πρὸ ὥρας [Luc.Luct.13](#); πρὸ ὥρας τελευτήσαι IG42(1).84.26 (Epid., i A. D.); πρὶν ὥρας [Pi.P.4.43](#) (cf. πρὶν [A. 11.4](#)). II. metaph., the spring-time of life, the bloom of youth, [Mimn.3.1](#); ὥραν ἐχούσας [A.Supp.997](#), cf. [Th.13](#), [535](#); παῖδας πρὸς τέρμασιν ὥρας [Ar.Av.705](#) (anap.); πάντες οἱ ἐν ὥρᾳ [Pi.R.474d](#); οὐκ ἐν ὦ., = πρεσβύτερος, [Id.Phdr. 240d](#); ἐὰν ἐπὶ ὥρᾳ ἢ [Id.R.474e](#); ἔως ἂν ἐν ὥρᾳ ᾧσι [Id.Men.76b](#); παυσαμένου τῆς ὦ. prob. in [Id.Phdr.234a](#); ἀνθεῖν ἐν ὦ. [Id.R.475a](#); τὴν ὦ. διαφυλάξαι ἄβατον τοῖς πονηροῖς [Isoc.10.58](#); λήγειν ὥρας, opp. ἀνθεῖν, [Pl.Alc.1.131e](#); ὡς ἐπιγινόμενόν τι τέλος, οἷον τοῖς ἀκμαίοις ἡ ὥρα [Arist.EN1174b33](#), cf. [1157a8](#). 2. freq. involving an idea of beauty, φεῦ φεῦ τῆς ὥρας τοῦ κάλλους [Ar.Av.1724](#) (lyr.); ὥρα . . ἡλικίας λαμπρός [Th.6.54](#); κάλλει καὶ ὥρᾳ διενεγκόντες [Aeschin.1.134](#), cf. [ib.158](#); καλὸς ὥρα τε κεκραμένος [Pi.O.10\(11\).104](#), cf. [X.Mem. 2.1.22](#), [Pl.Lg.837b](#); ἀφ' ὥρας ἐργάζεσθαι quaestum corpore facere, [Plu.Tim.14](#), cf. [X.Mem.1.6.13](#), [Smp.8.21](#); τὴν ὦ. πεπωληκότες [Phld.Rh.1.344 S.](#):—then, b. generally, beauty, grace, elegance of style, [D.H.Pomp.2](#), [Plu.2.874b](#), etc.; γλυκύτης καὶ ὦ. [Hermog.Id.2.3](#), cf. [Men.Rh.p.335 S.](#), [Him.Or.1.2](#); of beauty in general, χάρις καὶ ὥρα [Plu.2.128d](#). 3. Ὦρα personified, like Ἥβη, [Pi.N.8.1](#). III. = τὰ ὠραῖα, the produce of the season, fruits of the year, ἀπὸ τῆς ὥρας ἐτρέφοντο [X.HG2.1.1](#). C. personified, αἱ Ὦραι, the Hours, keepers of heaven's cloudgate, [Il.5.749](#), [8.393](#); and ministers of the gods, [ib.433](#); Ζεῦ, τεαῖ . . Ὦραι [Pi.O.4.2](#); esp. of Aphrodite, [h.Hom.6.5.12](#); also Ὦ. Διονυσιάδες, Καρνειάδες, [Simon.148](#), [Call.Ap.87](#); three in number, Eunomia, Dike, Eirene, daughters of Zeus and Themis, [Hes.Th. 901](#); Ὦραι πολυάνθεμοι [Pi.O.13.17](#), cf. [Alex.261.6](#), [Theoc.1.150](#), etc.: freq. joined with the Χάριτες, [h.Ap.194](#), [Hes.Op.75](#); worshipped at Athens, [Paus.9.35.1](#); at Argos, [Id.2.20.5](#); at Attaleia, BMus.Inscr.1044 (i B. C.).

## ὠραῖος

ὠραῖος, -α, -ον,  
I.

- αυτὸς που παράγεται στη σωστή εποχὴ (ὥρα), εποχιακός, ἐγκαίριος, ὠρῖμος· λέγεται ἰδίως για τα φρούτα, ὅπως το Lat. horrus (ἀπὸ το hora)- βίος ἢ βίοςτος ὠραῖος, μεγάλη ποσότητα ἀπὸ φρούτα (γενικά ἀπὸ τροφές) που μαζεύτηκαν τὴν κατάλληλη εποχὴ, σε Ησίοδ.· ὠραῖοι καρποί, τα φρούτα, γενικά οἱ καρποὶ τῆς εποχῆς, σε Ηρόδ.· με αὐτὴ τὴ σημασία, ὠραῖα, τά, σε Θουκ., Ξεν.· ἐπίσης, λέγεται για τα ζῶα, ὠραῖοι ἄρνες, τα αρνιά του ἔτους, σε Ανθ.
- ἡ ὠραία, ὅπως ὥρα I. (βλ. αὐτ.)·

3. καλοκαίρι, ιδίως οι τέσσερις-πέντε μήνες κατά τους οποίους γίνονταν οι εκστρατείες, σε Δημ.· αλλά επίσης, τὴν μὲν ὠραίην οὐχ ὕει, δεν βρέχει κατά την εποχή (ενν. της βροχής), σε Ηρόδ.

II.

1. αυτός που συμβαίνει ή γίνεται στην προσηκουσα εποχή, στον κατάλληλο καιρό, εποχιακός, ἐγκαιρος· ἄρτος, ἔργον, σε Ησίοδ.· ὠραῖον ἔστι, ο καιρός είναι καλός, σε Πλούτ.

2. μεταφ., εποχιακός, ἐγκαιρος, κατάλληλος, αρμόδιος, ὠραῖα ἱερά, σε Πλάτ.

III.

1. λέγεται για ανθρώπους, κατάλληλος ή ώριμος για κάποιο πράγμα· με γεν., γάμων ή γάμου ὠραῖη, σε Ηρόδ.· ἐς ἥβην ὠραῖαν γάμων, σε Ευρ.· λέγεται για ηλικιωμένος ανθρώπους, ώριμος για θάνατο· πατήρ γε μὴν ὠραῖος, στον ἴδ.· ὠραῖω ἔσταμεν βίου, θανεῖν ἔτοιμος, στον ἴδ.

2. αυτός που βρίσκεται στην ακμή της ηλικίας του, νεανικός, σε Ησίοδ., Ξεν.

3. γενικά, λέγεται για πράγματα, όμορφος, χαριτωμένος, σε Κ.Δ.

Επιτομή του Μεγάλου Λεξικού της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας των H.G. Liddell & R. Scott

, α, ον, produced at the right season (ώρα), seasonable, timely: esp. of the fruits of the earth, βίος or βίοςτος ὦ. store of fruits gathered in due season, [Hes.Op.32, 307](#); ὦ. καρποί the fruits of the season, καρπούς . . . κατατίθεσθαι ὠραίους to store them up in season, [Hdt.1.202](#): freq. in neut., ὠραῖα, τά, [Th.1.120, 3.58, X.An.5.3.9, Pl.Lg.845e](#); ἐραίως τὰ ὠραῖα ἀποδιδόναι [Hp.Aph.3.8](#); ὠραῖα . . . ἀποτελεῖν ἱερά to render fruits of the season as sacred offerings, [Pl.Criti. 116c](#), cf. Orac. ap. [D.21.52](#); τρωκτὰ ὦ. [X.An.5.3.12](#); ἄνθεα [AP9.564](#) (Nicias); σῦκα [Aret.CD1.3](#); also of animals, ὦ. ἄρνες yearling, [AP6.157](#) (Theodorid.); of tunnies at a year old (from six months to one year they were called πηλαμύδες), πηλαμύς . . . ὠραῖα θέρους τῷ Βοσπορίτῃ [S.Fr.503](#); ὦ. θύννοι Ps.-Hes. ap. [Ath.3.116b](#), cf. Hices.[ib.116e, Arcestr.Fr.38.9](#), Plaut.Capt.851; τάριχος ὦ. fish salted or pickled in the season, [Alex.186.5](#); ἰχθύες ἐς τήνην ὦ. [Babr.6.4](#); σαργάναι ὦ. pickling-tubs, [Poll.7.27](#): hence generally, agricultural produce, εἶνα ἐνεχυρασίαν Αἰξωνεῦσιν ἐκ τῶν ὦ. τῶν ἐκ τοῦ χωρίου IG22.2492.8 (iv B. C.). 2. τὰ ὠραῖα, = τὰ καταμήνια, esp. at their first appearance, [Hp.Superf.34](#). 3. Subst. ἡ ὠραῖα (in full, ὠρη ἡ ὠραῖη [Aret.SD1.4, Phryn.PSp.128 B.](#), etc.), harvest-time, esp. the twenty days before and twenty days after the rising of the dog-star, μίμνει ἐς ὠραῖην till harvest-time, [A.R.3.1390](#). b. the campaigning-season, during which the troops kept the field, [D.9.48, 56.30, Plb.3.16.7](#). c. τὴν μὲν ὠραῖην οὐκ ὕει it does not rain in the season (sc. of rain), [Hdt.4.28](#). II. happening or done in due season, seasonable, ἄρτος, ἔργον, [Hes.Op.617.642](#); πλόος [ib.630](#); χειμῶνες [Thphr.HP4.14.1](#); ὕδατα [Id.CP2.2.1](#); σκαπάνη [ib.3.16.1](#); τομή [καλάμου] [Id.HP4.11.4](#); ὅτε ὠραῖον εἶη when the weather permitted, [App.Pun.120](#). 2. metaph., (ώρα (C) B) seasonable, due, proper, ὠραίων τυχεῖν, = νομίμων τυχεῖν (cf. [ὠριος](#) (A). III.2), [E.Supp.175](#); ἐν ὠραί[α ἐκκλησία] dub. in SIG668.4 (Delphi, ii B. C.); ἐνιαύτια ὦ. [ib. 1025.37](#) (Cos, iv/iii B. C.), cf. [Hsch.](#) III. of persons, seasonable or ripe for a thing, c.gen., ἄνδρὸς ὠραῖη [Hdt.1.107](#), cf. [Lys.Fr.4](#); γάμων or γάμου ὠραῖαι, [Hdt.1.196, 6.122](#), cf. [X.Cyr.4.6.9](#); ἐς ἥβην ὠραῖαν γάμων [E.Hel.12](#) (ὠραίων codd.); ὅστις οὐκέθ' ὠραῖος γαμεῖ [Id.Fr.804](#); ὦ. γάμος seasonable marriage, [A.Fr.55](#); also of old persons, ripe or ready for death, πατήρ γε μὴν ὦ. [E.Alc.516](#); αὐτὸς δ', ἐν ὦ. γὰρ ἔσταμεν βίω, θνήσκειν ἔτοιμος [Id.Ph.968](#); θάνατος ὦ. [X.Ages.10.3](#); σορός [Ar.V.1365](#); ὠραῖος ἀποτέθηκεν [Plu.2.178e](#); so ὕλη ὦ. τέμνεσθαι [Thphr.HP5.1.1](#). 2. in reference to age, in the prime of life, youthful, [Hes.Op.695](#); hence in the bloom of youth, opp. ἄωρος, [X.Smp.8.21, Pl.R.574c](#); ὦ. ἐὼν καὶ καλός [Pi.O.9.94](#); παιδίσκη ὠραιότατη [Ar.Ach.1148](#) (anap.), cf. [Ra.291,514](#); παῖς ὠραῖος [Id.Av.138](#): but not necessarily implying beauty, τοῖς τῶν ὠραίων προσώποις, καλῶν δὲ μή [Pl.R.601b](#); ἄνευ κάλλους ὠραῖοι [Arist.Rh. 1406b37](#); cf. ὠρα (C) B. II. 3. generally, of things, beautiful, graceful, [LXX Ge.3.6, 2 Ch.36.19, Ev.Matt.23.27](#); ἡ ὦ. πύλη τοῦ ἱεροῦ [Act.Ap.3.10](#), cf. [3.2](#). IV. irreg. Sup. ὠραιέστατος [Epich.186d](#). V. Adv. ὠραῖως [Hp.Aph.3.8](#).

Ὡς ἐνιαύσιος ἄμνός, ὁ εὐλογούμενος ἡμῖν, στέφανος χρηστός ἐκουσίως, ὑπὲρ πάντων τέθυται, Πάσχα τὸ καθαρτήριο, καὶ αὐθις ἐκ τοῦ τάφου **ὠραῖος**, δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν ἥλιος.

Ουδεις εξερχομενος εκ του ταφου είναι ωραιος (ευμορφος) εδῶ το ωραιος εχει την εννοια «στην ωρα του» δηλαδή ὅπως προεῖπεν. (Αν προεῖπεν). Βλ. καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου

## Βιβλιογραφία

### 241

Τίτλος: 1864 ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΙΚΑ  
Συγγραφέας :Ι. Αναγνωστοπούλου & Λ. Μπουσσούνη-Γκέσουρα  
Εκδότης:ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ  
Έτος:2010

### 265

Τίτλος: ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ  
Συγγραφέας: Henry George Liddell. Robert Scott.  
Εκδότης:ΠΕΛΕΚΑΝΟΣ  
Έτος:2007

### 2087

Τίτλος: ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΦΡΑΣΕΙΣ  
Συγγραφέας: ΧΡΙΣΤΟΣ ΠΑΝΤΟΣ  
Εκδότης:ΤΟ ΒΗΜΑ  
Έτος:2013